

1. Postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 131/2013 **bolo porušené** základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ich právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Sťažovateľom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] **priznáva** finančné zadost'učinenie každému v sume po **1 000 eur**, ktoré **je** im Okresný súd Košice II **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Košice II **je povinný** nahradiť sťažovateľom trovy konania v sume **576,12 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 30. septembra 2021 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 131/2013 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov. Zároveň sa domáhajú priznania finančného zadost'učinenia a náhrady trov konania.

2. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 467/2021 zo 14. októbra 2021 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť sťažovateľov na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia vystupujú v procesnom postavení žalovaných v napadnutom konaní, ktorého predmetom je nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vyplývajúcej zo zmluvy o dielo. Napadnuté konanie sa začalo 13. marca 2013 podaním návrhu

na vydanie platobného rozkazu. Okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom 4. septembra 2018 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“), ktorý bol na základe odvolania uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) z 13. februára 2020 zrušený okrem zamietavého výroku a vec bola vrátená v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie.

II.

Argumentácia sťažovateľov

4. Sťažovatelia zhodne namietajú, že napadnuté konanie trvá už 8 rokov a vec nie je právoplatne skončená. Prvým prietahovým obdobím spôsobeným súdom bolo obdobie po vydaní uznesenia o prerušení konania z 13. decembra 2013. Okresný súd tak učinil iniciatívne z fakultatívneho dôvodu (bez toho, aby sa čo i len pokúsil využiť iné vhodné opatrenia) a bez akéhokoľvek upovedomenia sporových strán o možnosti použitia tohto postupu a umožnenia vyjadriť sa k nemu. V dôsledku odvolaní podaných oboma procesnými stranami proti uzneseniu o prerušení konania krajský súd následne toto síce zrušil, avšak rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu o prerušení konania bolo doručené okresnému súdu až 3. júla 2014. Bezdôvodne, resp. bez reálneho právneho základu bol teda nesprávnym procesným postupom okresného súdu spôsobený prietah v období od 13. decembra 2013 do 3. júla 2014, teda v rozsahu takmer 7 mesiacov.

5. Ďalším prietahovým obdobím bolo obdobie po vydaní uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania z 23. februára 2016, ktorým okresný súd nariadil znalecké dokazovanie, v ktorom položil znalcomi otázky, ktoré neboli požadované ani jednou z procesných strán. Opätovne nasledovalo odvolanie zo strany žalovaných, ktoré okresný súd nesprávne v rozpore s § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku a § 357 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) predložil krajskému súdu, ktorý mu vec vrátil ako predčasne predloženú až 21. novembra 2016. Toto obdobie (od 23. februára 2016 v rozsahu takmer 9 mesiacov) tiež možno považovať za konanie s prietahmi v dôsledku nesústredenej práce okresného súdu.

6. Za zbytočný prietah v dĺžke 1 roka a 5 mesiacov považujú sťažovatelia aj obdobie nečinnosti od 21. novembra 2016 do 18. apríla 2018, keď okresný súd rozhodol o zmene účastníkov konania. Počas tohto obdobia v zásade nedošlo zo strany okresného súdu k žiadnemu posunu vo veci, neboli vykonané žiadne úkony a nariadené pojednávania „(06/2017 a 11/2017)“ boli opakovane odročené bez uvedenia nového termínu pojednávania, čo je podľa sťažovateľov v rozpore s § 184 ods. 1 CSP.

7. Posledným prietahovým obdobím je obdobie od rozhodnutia okresného súdu vo veci samej, a to od 4. septembra 2018 „až do dnešných dní (viac ako 2 roky a 3 mesiace)“, keď okresný súd nezákonne vo veci rozhodol a krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec na ďalšie konanie. Sťažovatelia tvrdia, že uvedené procesné pochybenia, nesprávny a nesústredený postup a nečinnosť vo svojom súhrne naplnili porušenie ich práv, keďže ich vec nie je právoplatne skončená.

8. Vo vzťahu k predmetu konania sťažovatelia uviedli, že svojou povahou ide o obvyklý spor vzniknutý z bežného záväzkového vzťahu, aj keď určitú faktickú zložitosť je možné badať, pokiaľ ide o počet účastníkov na strane žalovaných, keďže ide o vlastníkov bytov bytového domu, na ktorom bolo dielo zo strany žalobcu vykonávané. No aj napriek tomu je doterajšia dĺžka napadnutého konania podľa názoru sťažovateľov neakceptovateľná a vzniknuté prierahy spôsobil svojím postupom, resp. aj nečinnosťou práve okresný súd. Sťažovatelia tiež poukázali na nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 151/2021 z 26. mája 2021 (ďalej len „skorší nález“), ktorým ústavný súd konštatoval porušenie sťažovateľmi označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní vo vzťahu k iným účastníkom v procesnom postavení žalovaných.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľov

9. V prípise doručenom ústavnému súdu 11. novembra 2021 predseda okresného súdu k ústavnej sťažnosti uviedol, že v celom rozsahu zotrúva na vyjadreniach z 8. apríla 2021 poskytnutých ústavnému súdu v súvislosti s ústavnou sťažnosťou, o ktorej bolo rozhodnuté skorším nálezom. Zároveň uviedol prehľad úkonov od doby uvedeného vyjadrenia, z čoho vyplýva, že 7. mája 2021 podal žalobca na okresnom súde návrh na zámenu účastníka konania. Uznesením z 25. júna 2021 rozhodol okresný súd o navrhovanej zámene a 6. júla 2021 nariadil vo veci pojednávanie na 7. október 2021. Dňa 28. septembra 2021 požiadal právny zástupca žalovaného v 3. rade o odročenie pojednávania z dôvodu práceneschopnosti. Okresný súd žiadosti vyhovel, termín pojednávania zrušil a zároveň určil nový termín na 20. január 2022.

10. V rámci repliky sťažovatelia v podaní doručenom ústavnému súdu 27. decembra 2021 uviedli, že námietky predsedu okresného súdu sú irelevantné v kontexte posudzovania zodpovednosti za rozhodovanie v primeranej lehote. V prehľade procesných úkonov okresného súdu sa často vyskytuje aj potreba rozhodovania o zámene účastníkov konania. S poukazom na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 48/96 sťažovatelia uviedli, že počet účastníkov konania nie je dôkazom zložitosti veci. Problémy pri zabezpečení účastníkov konania na pojednávanie tiež nemožno kvalifikovať ako dôvod na hodnotenie veci ako zložitej. Podľa sťažovateľov v danej veci sa okresný súd nemôže zbaviť zodpovednosti za prierahy v napadnutom konaní ani z dôvodu prekážok spojených s pandemiou COVID-19 a nemožnosťou pojednávať v období podľa vyhlášky „*Ministerstva spravodlivosti č. 24/2021 Z. z.*“, pretože tieto prekážky vznikli až od 22. januára 2021. S poukazom na rozhodnutia ústavného súdu skutočnosť, že okresný súd má personálne problémy, a nadmerné množstvo vecí, v ktorých musí zabezpečiť súdne konanie, nemôžu byť pripočítané na ťarchu sťažovateľov a nemajú povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť okresného súdu za rozhodnutie vo veci v primeranej lehote.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

11. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou a so stanoviskami účastníkov konania dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

12. Podstata námietok sťažovateľov v súvislosti s namietaným porušením ich označených práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru je založená na nečinnosti, nesústreďenej a nesprávnej činnosti okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré nie je od roku 2013 právoplatne skončené.

13. Medzi obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a obsahom práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03). Z tohto vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k označeným právam v zásade identické.

14. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019).

15. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľov (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

16. V predmetnej veci ide o konanie o nároku žalobcov na zaplatenie zmluvnej pokuty vyplývajúcej zo zmluvy o dielo, ktorú uzavrel so žalobcom pôvodný správca bytového domu, ktorý spravoval nehnuteľný majetok (byty) žalovaných. Podľa názoru ústavného súdu ide o skutkovo komplikovanú vec, keď na strane žalovaných v úvodnom žalobnom návrhu žalobcovia označili 65, následne až 97

osôb, čo mohlo mať nepochybne vplyv na doterajšiu dĺžku tohto konania. Niektorí zo žalovaných v priebehu konania zomreli, v dôsledku čoho došlo k zmene subjektov na strane žalovaných, v iných prípadoch k takejto zmene došlo v dôsledku prevodu vlastníctva k bytu v obytnom dome. Ani veľký počet žalovaných však nemôže ospravedlniť viac ako 8 rokov trvajúce konanie, v ktorého priebehu sťažovatelia boli v potrebnej miere súčinní, sporu pripisovali veľký význam a boli zastúpení právnym zástupcom. S týmto konaním súvisia aj ďalšie dve konania medzi sporovými stranami, ktoré sú vedené na okresnom súde pod sp. zn. 37 C 188/2015 a sp. zn. 34 Cb 87/2011, ktoré tiež nie sú právoplatne skončené.

17. V rámci posúdenia druhého kritéria používaného pre hodnotenie prípadných zbytočných prietáhov v súdnom konaní ústavný súd zistil, že sťažovatelia neprispeli zásadnou mierou k predĺženiu konania. Nariadených pojednávaní sa zúčastňoval ich právny zástupca. Súdom určenú lehotu nedodrжал právny zástupca dvakrát, prekročil ju iba nepatrne a dvakrát požiadal o odročenie pojednávania. V prvom prípade išlo o pojednávanie určené na 17. júl 2018, ktoré bolo odročené na 4. september 2018, na ktorom vo veci bolo aj rozhodnuté. V druhom prípade išlo o pojednávanie určené na 7. október 2021, ktoré bolo odročené na 20. január 2022.

18. Napokon ústavný súd pristúpil k hodnoteniu tretieho kritéria, a to samotného postupu okresného súdu v napadnutom konaní. Ako zo stavu konania vyplýva, je nepochybné, že argumenty sťažovateľov sú vo väčšom rozsahu dôvodné a ústavný súd sa s ich námietkami uvedenými v bodoch 4 až 8 tohto nálezu stotožňuje. Okresný súd nedokázal svoju činnosť organizovať tak, aby čo najskôr odstránil stav právnej neistoty sťažovateľov. Konal nesústredene a neefektívne, v dôsledku čoho jeho rozsudok vo veci samej z 20. septembra 2018 odvolací súd zrušil z dôvodu nesprávneho výroku a nedostatočného odôvodnenia. Z ústavnoprávneho hľadiska ústavný súd nemohol akceptovať doterajšiu dĺžku tohto konania, aj keď sa okresný súd bránil objektívnymi okolnosťami, ktoré spôsobili vznik prietáhov v konaní. Otázka množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie, či došlo k zbytočným prietahom v konaní (I. ÚS 19/00, III. ÚS 399/2011). Nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní. Avšak v dôsledku mimoriadnej pandemickej situácie túto prekážku čiastočne považuje ústavný súd za objektívnu skutočnosť brániacu skončeniu vecí (obdobne III. ÚS 187/2020).

19. Ústavný súd na základe vykonaného posúdenia dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ich práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a primerané finančné zadost'učinenie

20. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. V posudzovanej veci ústavný súd v zhode so svojou judikatúrou (III. ÚS 158/07, III. ÚS 74/2010, II. ÚS 286/2018) neprikázal okresnému súdu, aby vo veci konal, pretože táto povinnosť mu už bola uložená skorším nálezom ústavného súdu vydaným vo veci ústavnej sťažnosti iných sťažovateľov v postavení žalovaných na priet'ahy v totožnom súdnom konaní. Na základe uvedeného ústavný súd o tomto návrhu sťažovateľov rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto nálezu.

21. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie, ak o to požiadal.

Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

22. Sťažovatelia si uplatnili finančné zadost'učinenie – každý v sume 8 000 eur. Túto sumu požadovaného primeraného zadost'učinenia sťažovatelia odôvodňujú okrem uvádzanej judikatúry ESĽP najmä povahou samotného konania, kde dlhotrvajúci postup okresného súdu prehĺbuje ich neistotu v právnom postavení. Sťažovatelia nevedia lehotu definitívneho skončenia veci, žijú v stave neistoty, nevedia, či budú zaviazaní na úhradu a aká bude suma úhrady. Peňažné prostriedky vyčlenené na obnovu bytového domu ostávajú „zamrznuté“ na účte. Nevedia, či môžu nimi disponovať a použiť ich na dokončenie a opravu diela, resp. na ďalšie investície. Nevedia, či nebude nutné z dôvodu neúspechu v spore navýšiť fond údržby a opráv, ergo či je nevyhnutné, aby si každý jeden vlastník bytu odkladal ďalšie peniaze na úhradu všetkých dlhov. Výška hrozacej žalovanej pohľadávky je dostatočným dôvodom na zásadný nepokoj. Ak sa k tomu pripočíta 8 rokov prebiehajúce konanie a každým dňom sa zvyšujúci tlak kladený na sťažovateľov v podobe narastajúcej sumy hrozacej zmluvnej pokuty, je suma požadovaného finančného zadost'učinenia dôvodná.

23. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (I. ÚS 15/02, III. ÚS 10/02). Pri určení finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESĽP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

24. Vzhľadom na konštatované zbytočné prietahy, nesústredený a neefektívny postup okresného súdu a zjavne neprimeranú dĺžku rozhodovania okresného súdu v napadnutom konaní, berúc do úvahy všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd považoval priznanie sumy 1 000 eur každému zo sťažovateľov za primerané finančné zadosťučinenie (bod 2 výroku tohto nálezu).

VI. Trovy konania

25. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

26. Ústavný súd priznal sťažovateľom trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

27. Ústavný súd znížil odmenu za poskytovanie právnych služieb. Vzhľadom na to, že právny zástupca zastupoval sťažovateľov v konaní pred ústavným súdom v jednej ústavnej sťažnosti, v ktorej sa argumentácia vzťahuje na všetkých sťažovateľov rovnako, v podstatnej miere boli znížené nároky na prípravu zastupovania a spísanie ústavnej sťažnosti či repliky. Pri tomto znížení náhrady uplatnených trov ústavný súd vychádzal z § 73 zákona o ústavnom súde regulujúceho trovy konania na ústavnom súde. Predmetné ustanovenie svojou štruktúrou (vzťah odsekov 1 a 3) vytvára koncept založený na východisku, podľa ktorého účastník konania na ústavnom súde v zásade sám znáša trovy takého konania a len v odôvodnených prípadoch (i) ústavný súd môže (ii) podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania. Zákon o ústavnom súde nestavia právo na náhradu trov konania do nárokovateľnej polohy, ako to je v iných druhoch regulovaných právo-aplikačných procesov (napr. civilné sporové konanie, správne súdne konanie, exekučné konanie). Ústavný súd teda disponuje širokým priestorom na úvahu, či vôbec priznať náhradu trov konania, a ak áno, v akom rozsahu. V posudzovanej veci tento priestor ústavný súd využil na redukcii uplatnenej náhrady trov konania, a to vzhľadom na už konštatované špecifiká (veľký počet sťažovateľov zastúpených rovnakým právnym zástupcom) súdnej veci (obdobne III. ÚS 112/2021).

28. Ústavný súd priznal sťažovateľom náhradu trov konania za 3 úkony právnej služby vykonané v roku 2021 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti a replika k vyjadreniu okresného súdu) v sume $3 \times 181,17$ eur, režijný paušál v sume $3 \times 10,87$ eur. Celková hodnota náhrady trov právneho zastúpenia tak predstavuje sumu 576,12 eur (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky).

29. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu